

(המשך מעמוד 11)

רמטכ"ל החדש, היו הכול מודעים לכך. מוטה גור זכה במינוי תודות ללחצו האישי של משה דיין, ערב סילוקו ממישרד-הבטחון. למעשה מנע דיין מיור" שו את הזכות לבחור בעצמו ברמטכ"ל הרצוי לו. הדבר היה צריך להטיל על גור את החובה לנהוג זהירות כפולה ומכופלת בעניינים פוליטיים.

הצהרתו על ההתיישבות חרגה ממיסגרת זו — והחזירה את הגלגל לימים הגרר עים ביותר קודם יום-הכיפורים, כאשר כל קצין בכיר ראה לעצמו זכות וחובה לנהל תעמולה מיפלגתית-פוליטית. לשר הביטחון החדש יש עתה הזדמנות טובה לפעול באורח נימרץ כדי לשים קץ לנהוג ניפסד זה — בדרג העליון.

התנחלות

אריק והאידיאנים

המיבצע הוכן במחתרת

נועד להעמיד את

הממשלה החדשה במבחן ראשון

המחזה דמה כימעט לקומדיה.

לאורך הגדר המאלתרת התפרשו המת- נחלים, כמו מתיישבים לבנים המתכוננים, בסרט הוליוודי, להסתערות האינדיאנים. מפקד-האוגדה האגדתי התהלך ביניהם, נתן

כל הפעילות בכנסת משעממת אותה, ו- המצב בצמרת הליכוד מעורר בו בחילה. כל עוד היתה לו תיקוה לזכות בתפקיד

חיילי צה"ל מסדקים את הגדר (מימין) ואת המתנחלים (משמאל)

אתגר לממשלה החדשה

מימינו התייצב הרב הישיש צבי יהודה קוק, קנאי דתי-לאומני שזועזע לא-מכבר את הארץ, כאשר פירסם קריאה נגד „בעל הגוייה“ הנרי קיטינג'ר.

משאלו בלטה ח"כ גאולה כהן, דמוגית היסטורית שלוחת-רסן, השייכת לשולי הימין הקיצוני, בעל הגוון הניאו-פאשיסטי.

משמעות המעשה היתה חמורה לא רק בשל הניסיון הברור להרוס את שילטון- החוק של מדינה דמוקרטית, הפועלת על פי הכרעת-הרוב, ולחזור לימי הפרישה שמלפני קום המדינה.

היו למעשה השלכות חמורות נוספות:

● ביצעו ביום 5 ביוני, יום-השנה של מילחמת ששת-הימים, כשכל כוחות- הביטחון היו בכוננות מלאה לקראת אפשרות של פעולות פיראטיות, מיפקדת יהודה

אריק: „זוהי פקודה בלתי-מוסרית, ו- לפקודות מסוג זה חייבים לסרב. אני לא הייתי ממלא פקודה כזאת.“

זוהי תורה אנרכיסטית*, העלולה לפ- סול את אריק סופית לכל תפקיד אחראי בצוות צבאי או מדיני.

לפני חודש בלבד הציע אחד מתומכיו רבין, ח"כ יוסי שריד, למנות את אריק שרון כשר-הביטחון. השבוע היה שריד הראשון שתקף את אריק בכנסת.

שלישייה מוזרה. אריק היה רק אחד משלישייה מוזרה שניצחה על המעשה.

* אחד מאותות הזמן: קבוצה הקוראת לעצמה „התנועה האנרכיסטית“ פירסמה מודעה בגנות התנהגותו זו של אריק.

אריק, קוק ומתנחלים ליד הגדר, מוזר חיילי צה"ל

עידוד למעשי טירוף

שר-הביטחון או הרמטכ"ל, התגבר על אי-המונחה, אך אחרי שגזוה תיקוה זו, גברה בו התשוקה לעשות משהו. „פקודה בלתי-מוסרית“, אולם מבחינתו של אריק, היה זה חשבון-שווא מסוכן.

בשבועות הראשונים אחרי מילחמת יום- הכיפורים, יצר אריק לעצמו תדמית של אדם פורק-עול והסר-משמעת, חייל בעל כושר-מנהיגות והברקות טאקטיות, אך חסר היכולת להשתלב בצוות ממושם. כדרוש במכונה צבאית מודרנית. בראיון מפורסם טען שאסור למפקד לציית לפקודות ה- ממונים עליו, אם הוא סבור שזו נוגד את טובת פקודיו או את טובת המדינה. לאחר-מכן ניסה אריק לטשטש את ה- רושם הקשה שיצרו דבריו, לפרשם כי תיאוריה מופשטת בלבד. אולם השבוע הוסיף חטא על פשע, בדושיה הבא ליד גדר ההתנחלות:

טרן צה"ל: „אריק, כשנתת לנו פקודה לחצות את התעלה במילחמת יום-הכיפורים, ידעתי שזוהי התאבדות. אך בכל זאת הלכתי, כי זו היתה פקודה. עכשיו אתה דורש מאיתנו להפר פקודה של מפקדנו? זה מה שהיית דורש מהחיילים שלך בזמן שירותך הצבאי?“

פקודת, עודד את לב הלוחמים וקרא להם להילחם „עד הסוף“.

אלא שמולם לא עמדו אינדיאנים צמאים- לדם, בעלי גרויני-קרב וחיצים. עמדו שם חיילי-צה"ל נבוכים, אובדי עצות, שהמתינו לפקודה.

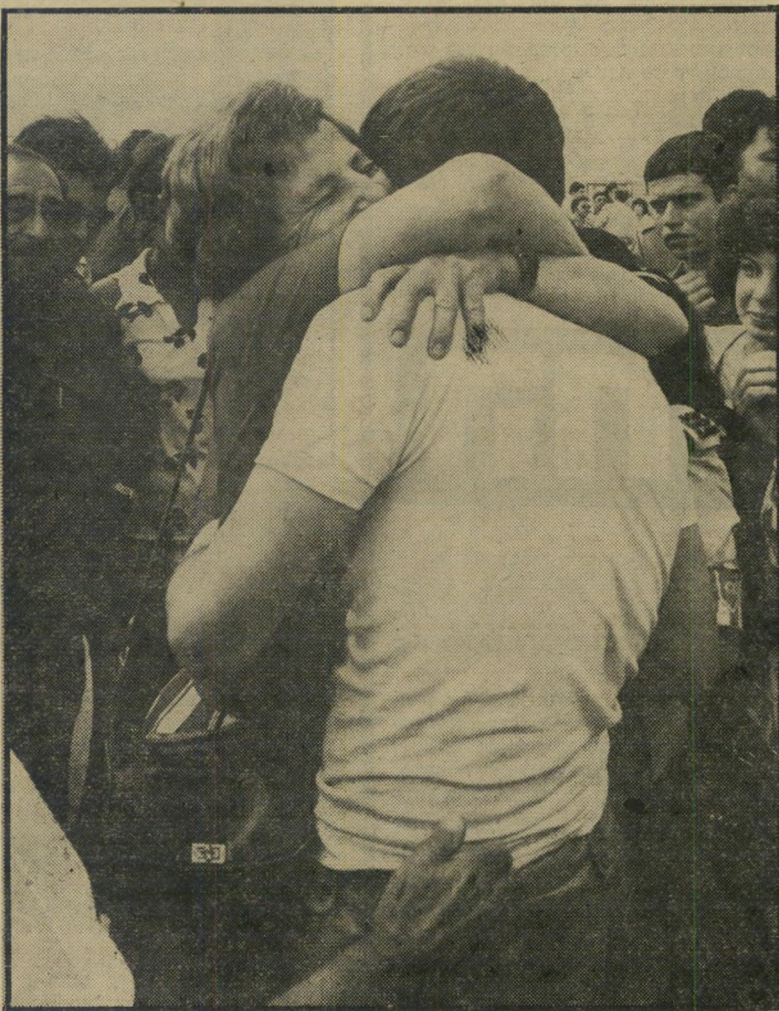
שם המחזה: ניסיון להתנחלות של „אלון מורה“ ליד שכם, בלב השומרון. הכנה במחתרת. גיבורה-עלילה היה האלוף (מיל.) ותח"כ, אריק שרון.

המיבצע עצמו הוכן בקפדנות, לפי כל כללי המחתרת. שירותי-הביטחון, הערים לנעשה בקרב קבוצות-שוליים, הופתעו כמו ביום-הכיפורים. למרות שמאות אנשים היו שותפים להכנות, לא דלף דבר החוצה.

המטרה היתה כפולה:

● להעמיד את ממשלת-רבין במבחן חמור, להוכיח שאינה שולטת במדינה, ושר תחת הנהגתה משתלט בישראל תהווה-ובהו. ● לפתוח במסע נירחב של התנחלות בלתי-חוקית בכל רחבי השטחים המוחזקים, כדי לכבוש את ידי הממשלה ולהשיבת את ההתקדמות לקראת הסדר-שלום.

ייתכן שהיתה למיבצע גם מטרה שלי- שית, אישית יותר. אריק שרון הוא מתוסי

אם חובקת את בנה שחזר מסוריה
סיכון חיילי השבויים